

svar ind, som vi skal vurdere nøje, og jeg har bl.a. bemærket, at der i flere af høringssvarene rejses tvivl om, hvorvidt vi i virkeligheden er ved at indføre en eller anden form for egnethedskriterium, og der er også flere høringssvar inklusive Justitsministeriets i øvrigt, der problematiserer forholdet mellem arbejdsskadeloven og erstatningsansvarsloven.

I nogle af høringssvarene peges der også på andre ting, som i og for sig ikke har noget med den politiske aftale at gøre; f.eks. bliver der nævnt arbejdsskadedækning af eksportchauffører, og der er noget med dækning i forhold til personer, som er i gang med at redde liv og sådan noget. Står det til mig, er det forhold, vi i hvert fald bør tænke og tale igennem i forbindelse med udvalgsbehandlingen, så vi laver det nye arbejdsskadesystem så godt som overhovedet muligt. Hermed også vores tilsagn om at gå særdeles konstruktivt og aktivt ind i udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning):

Charlotte Antonsen (V):

Fru Lene Jensen siger, at man i Socialdemokratiet ikke er begejstret for, at afløsningsbeløbet afskaffes, og at man vil se på det på et senere tidspunkt. Det, jeg bliver nødt til at spørge fru Lene Jensen om, er: Hvordan ville man så have finansieret de yderligere udgifter? Det er jo allerede sådan i dag, altså med forslaget her, at der er en ekstrapaidgift for erhvervslivet på en tredjedel af 1 mia. kr., altså ca. 330 mio. kr. Og Socialdemokratiet er vel også opmærksom på, at virksomhederne skaber arbejdspladser, og at man derfor skal være lidt varsom med at lægge yderligere byrder dér.

Hvor vil Socialdemokratiet hente pengene, hvis man ikke kan tage dem her?

(Kort bemærkning):

Charlotte Dyremose (KF):

Ligesom fru Lene Jensen sagde til fru Charlotte Antonsen, at der var meget, de var enige om, kan jeg sige det samme til fru Lene Jensen. For der er meget, vi er enige om i det her ganske flotte forlig, vi har lavet.

Der er dog én ting, der har undret mig meget i den debat, der har kørt omkring det her arbejdsskadedeforlig, og fru Lene Jensen kommer så ind på det igen: Det her med, at nu er der så og så mange, og fru Lene Jensen nævner tilmed et tal for, hvor mange flere der bliver anerkendt.

Det undrer mig altså såre, at det, der er så vigtigt, er, hvor mange der bliver anerkendt.

For Det Konservative Folkeparti er det, der er vigtigt, at de, der rent faktisk har været ude for en ulykke, også får den ulykke anerkendt som en ulykke. Det, der for mig er vigtigt i det her forlig, det, der hele tiden for Det Konservative Folkeparti har været vigtigt i processen, er, at de rigtige får anerkendt deres ulykker.

Hvorfor går Socialdemokratiet så meget op i, om det nu er flere eller færre? Er det ikke vigtigt, at det er de rigtige?

(Kort bemærkning):

Lene Jensen (S):

Omkring det der med finanserne kan man jo sige, at vi aldrig rigtig kom i infight i forhold til, hvor man ellers kunne finde pengene.

Vores indgangsvinkel har været, at man godt kunne tage mere på præmieforhøjelserne ud fra den betragtning, at det er af ret stor betydning, hvordan arbejdspladserne er indrettet, og at det i øvrigt også har en præventiv effekt, i forhold til hvor meget man investerer i forebyggelse.

Jeg synes, det interessante i forhold til, hvor meget erhvervslivet bidrager med, selvfølgelig er at se på den samlede byrde. Og når man kigger på, hvad dansk erhvervsliv bidrager med til den helt store husholdningskasse, skatter, hvad der er af forskellige ordninger osv., så er jeg ikke sikker på andet end, at der vil være plads til nogle hundrede millioner kroner mere til nogle af de mennesker, som får det allersværest i deres liv, fordi de bliver slidt ned eller kommer ud for en ulykke. Så derfor er det et af de steder, hvor vandene skiller. Vi havde gerne set, at arbejdsgiverne spyttede mere i bøssen.

Til det der med, om ikke det vigtigste er, at de rigtige bliver anerkendt, vil jeg sige: Jo, det er fuldstændig rigtigt. Problemet er, at i det nuværende system bliver de rigtige jo ikke anerkendt. Det er altså fantastisk, at der på nedslidningsområdet bliver anerkendt 1 ud af 20 skader. Jeg har tidligere sagt fra denne talerstol, at jeg kender lotterier med bedre odds; det gør jeg stadig. Så derfor kan man sige, at det at lægge nogle kvantitative mål ind jo er den formodning, der ligger fra fagkundskabens side i forhold til, hvad der kan anerkendes og dermed bør anerkendes under de nye begreber. Og det er jo vores pejlemærke i forhold til, om praksis så også udvikler sig i overensstemmelse med de politiske intentioner.